

připouští či nikoliv, by mohl proti těmž (scil. usnesení) v případě negativním podati stížnost pro porušení zákona. Leč nezáleželo na tom, zda sborový soud připustí jeho obžalobu čili nic, nýbrž záleželo tu jediné na tom, zda soukromý obžalobce podnikl vhodné kroky, by bylo odstraněno ono zastavovací usnesení, o němž byl vyrozuměn přípisem ze dne 22. srpna 1927, a jež, stalo-li se pravoplatným, znamenalo zánik všech jeho stíhacích práv. Této jediné účelné cesty však svými podáními nevolil a opomenul stížností na radní komoru podle § 113 tr. ř., pro niž ovšem lhůta zákonem stanovena není, která však také nemá odkládacího účinku, odporovati onomu nezákonnému opatření vyšetřujícího soudce, pokud se týče pokud by se tato stížnost nebyla setkala s úspěchem, dovolávati se rozhodnutí vrchního zemského soudu podle § 114 tr. ř. Pro posouzení skutečností, o něž tu jde, je lhostejno, jak si pak dále počínal o jeho žádostech sborový soud, a že týž konečně usnesením ze dne 23. září 1927 nařídil hlavní přelíčení, vzav (mylně) za základ dalšího řízení soukromou obžalobu, poněvadž — prý — soukromý obžalobce nebyl o zastavení řízení usnesením ze dne 15. února 1927 vůbec vyrozuměn, a obžalovaný nepodal proti obžalobě jemu doručené námitek — což jednak neodpovídá spisům, poněvadž soukromý obžalobce byl dne 22. srpna 1927 vyrozuměn o zastavovacím usnesení, jednak je pro otázku tu v úvahu přicházející bezvýznamným, poněvadž obžalovaný až doposud o zastavení trestního řízení nevěděl, a proto s tohoto hlediska námitkami obžalobě nemohl odporovati; všechny tyto úkony sborového soudu, spočívající na mylných předpokladech a názorech, nemohou nic měniti na skutečnosti, že se soukromý obžalobce ve skutečnosti vůbec nebránil cestou zákonem předepsanou a příslušnými opravnými prostředky proti zastavovacímu usnesení, jemu skutečně doručenému. Tím nabylo ono zastavovací usnesení, byť se i zakládalo na mylném výkladu zákona, právní moci; účinky se zastavením trestního řízení spojené tím přišly plnou měrou k místu; dalšímu jednání o obžalobě soukromým obžalobcem podané bránilo ono pravoplatné zastavovací usnesení a právem uplatňuje obžalovaný dovoláváje se důvodu zmatečnosti čís. 9 b) § 281 tr. ř., že nesměl býti vydán rozsudek (odsuzující), kdyžť tu byla okolnost, pro niž bylo další stíhání obžalovaného vyloučeno. Bylo proto zmateční stížnosti vyhověti a uznati ve věci samé podle § 288 čís. 3 a § 259 čís. 3 tr. ř., jak se stalo.

Čís. 3187.

»Zcizením« ve smyslu § 205 a) tr. zák. jest jednání, jímž se z majetku pachatelova určitá část vybavuje, aniž na její místo vstupuje úplata stejné hodnoty.

Jmění je zmenšením aktiv zmenšeno jen, neodpovídá-li zmenšení aktiv současné a rovnocenné zmenšení pasiv. Zákon předpokládá, že obžalovaný je dlužníkem více věřitelů a že tito přijdou oním zcizením (jinakým zmenšením) o vše, nebo aspoň o část toho, nač mají nárok.

(Rozh. ze dne 23. května 1928, Zm I 81/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Mladé Boleslavi ze dne 11. ledna 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodného úpadku podle § 205 a) tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost dovolává se důvodu zmatečnosti čís. 4, 5, 9 a) § 281 tr. ř. Odůvodněna jest zmateční stížnost s hlediska čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř. v těchto směrech: Skutková podstata zločinu, jímž byl obžalovaný uznán vinným — § 205 a) tr. zák. — předpokládá mimo jiné: a) že pachatel zatají, odstraní, zcizí nebo poškodí součást svého jmění nebo jinak své jmění zmenší. »Zcizením« rozumí zákon jednání, jímž se z majetku pachatelova určitá část vybavuje, aniž na její místo vstupuje úplata stejné hodnoty (Rozh. čís. 1480, 1658 sb. n. s.). Poněvadž rozsudek zjišťuje, že obžalovaný dostal od kupitele stánku Josefa H-a úplatu 1850 Kč, bylo na něm, by zjistil, zda odpovídá tato úplata hodnotě prodané věci, či zda bylo prodejem stánku skutečně jmění obžalovaného ztenčeno. Právem vytýká zmateční stížnost rozsudku, že zjištění této zákonné známky deliktové v rozsudku chybí (čís. 9 a) § 281 tr. ř.). Pokud napadený rozsudek s hlediska § 205 a) tr. zák. klade obžalovanému za vinu, že peněz, jež za stánek obdržel, nepoužil na částečné uspokojení svého věřitele, pivovaru ve S., nýbrž použil jich z části na zaplacení jiných dluhů, přehlíží dále, že pouhé zmenšení aktiv, nastavší tím, že bylo všech nebo části aktiv použito k tomu, by bylo některému z více skutečných věřitelů poskytnuto uspokojení po případě ve větší míře, než by na něho připadlo při stejnoměrném uspokojení všech věřitelů, nespadá pod ustanovení § 205 a) tr. zák., jež předpokládá zmenšení jmění. Jmění je však zmenšením aktiv zmenšeno jen, neodpovídá-li zmenšení aktiv současné a rovnocenné zmenšení pasiv (rozh. čís. 1957 sb. n. s.); b) že pachatel zcizením, po případě jinakým zmenšením svého majetku ve smyslu právě vyloženém, zmařil nebo ztenčil uspokojení svých věřitelů nebo jejich části. Zákon předpokládá, že věřitelé přijdou o vše, neb aspoň o část toho, nač mají nárok, kdyby vyčerpali veškeré zákonné prostředky, sloužící k zachování jmění dlužníkovy (rozh. 1480 sb. n. s.). Aby se tento předpoklad zjistil, bylo by nutno vyšetřiti majetkové poměry obžalovaného, což se nestalo. Rozsudek sice praví, že jednáním obžalovaného byl pivovar poškozen o 1.850 Kč, totiž o částku, za kterou chtěl stánek převzít na srážku své pohledávky, avšak i tomuto výroku — který přece není totožným s pojmem zmaření nebo ztenčení uspokojení vymáhajícího věřitele — vytýká zmateční stížnost právem nedostatek důvodů (čís. 5 § 281 tr. ř.). Rozsudek přehlíží, že o poškození pivovaru v této výši by bylo lze mluvit jen tenkrát, kdyby byl obžalovaný jiného majetkového předmětu neměl, což se nikde netvrdí, pokud se týče kdyby byl za prodaný stánek

nedostal plnou hodnotu, což, jak již bylo uvedeno, rozsudek nezjišťuje. Rozsudkový výrok, že pivovar chtěl převzít stánek za 1.850 Kč, opřený o výpověď svědka Jeronýma K-a, trpí rovněž rozporem se spisy, po případě nedostatkem důvodů, poněvadž se tento svědek o přejímací ceně vůbec nevyslovil. Jest tudíž rozsudek i v tomto směru zmatečným a to podle čís. 5 a 9 a) § 281 tr. ř. c) Posléze bylo nutno s hlediska § 205 a) tr. zák. zkoumati a zcela bezpečně zjistiti, zda obžalovaný byl dlužníkem více věřitelů (srov. rozh. čís. 2073 sb. n. s.) a zda jednal v úmyslu zmařiti nebo ztenčiti uspokojení svých věřitelů nebo jich části. Ani v tomto směru neobsahuje rozsudek přesných zjištění, náležitě odůvodněných a přizpůsobených správnému výkladu zákona. Vytknuté formální i věcné nedostatky rozsudku jsou takového rázu, že odůvodňují jeho zrušení a vrácení věci soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl. Kdyby soud po svém projednání věci neshledal skutkové podstaty zločinu podle § 205 a) tr. zák., bude jeho povinností uvážiti, zda nepřichází v úvahu přečin podle § 485, případně § 486 čís. 2 tr. zák. nebo přečin maření exekuce podle § 1 zákona čís. 78/1883 ř. zák.

Čís. 3188.

Nalézací soud může učiniti zdrojem svého přesvědčení o rozhodné skutečnosti i jen doznání obžalovaného, nebo rozsudek při hlavním přelíčení přečtený, jenž byl vynesena v jiné trestní věci a proti jiným osobám (§ 258 tr. ř.).

Nadržování k vykonání zločinu může stejně jako pomáhání k vykonání zločinu a přispění k bezpečnému vykonání zločinu záležeti v odvrácení překážek.

S hlediska trestné pomoci je lhostejno, zda mohl přímý pachatel vykonati zločin jím spáchaný po případě i bez pomoci mu poskytnuté. Činnost pomocníka ve smyslu § 5 tr. zák. může vykonání zločinu přímého pachatele předcházeti nebo zlý skutek přímého pachatele provázeti; činnost pomocníka je trestnou, jakmile se přímý pachatel dopustil alespoň pokusu onoho zločinu, k jehož vykonání mu bylo činností pomocníkovou úmyslně napomáháno.

(Rozh. ze dne 24. května 1928, Zm I 142/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalované do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 26. ledna 1928, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem spoluviny na nedokonaném vyhnání plodu podle §§ 5, 8, 144 tr. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnosti dovolávající se číselně důvodu zmatečnosti podle § 281, čís. 4, 5, 9 a), b), c) a 10 tr. ř., nelze přiznati oprávnění. Výtka